

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباراد
بین بوم و بر زنده یک تن مباراد
همه سر به سرتون په کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Ideological

afgazad@gmail.com

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک
۲۰۱۶ جنوری ۱۲

څلورم مجلس(د توبی په هکله)

۵۴۵ هجری قمری کال دشوال دمیاشتی دلسم په سهار شیخ عبدالقدار(رضی الله تعالى عنہ) په خانقاء کی داسی وویل:
له رسول اکرم(صلی الله علیہ وسلم) خخه روایت دی: (مَنْ فَتَحَ لَهُ بَابٌ مِّنَ الْخَيْرِ فَيُنَتَّهِزُ إِنَّهُ لَا يَنْدِرُ مَتَى يُعْلَقُ عَنْهُ)
«دھر چا پرمخ چې درحمت کومه دروازه پرانیستل شوه هغه دی فرصت وکني، حکم نه پوهیرو کله بی پرمخ ترل
کلبری»

ای قومه دژوندانه دنعمتونو باب غنیمت وشمیری ترڅو چې پرانیستی دی. حکم ژربه وترل شی. دخیرداعملو له
ترسره کولو غفلت مه کوي ترڅوی پرکړو توامند پاست. دتوبی دروازه اوس درته پرانیستی ده، هغه غنیمت وکنه
ترڅوتیل شوی نده اووردننه شه. ددعا باب هم پرانیستی دی دغه فرصت هم له لاسه مه ورکوه اودنیکو اوصالحو بنده
کانو دروازی هم درته پرانیستی دی، ګټه تری پورته کړه.

(ای قومه) هغه څه موچی وران کړی بېرته یې بنست کلبری. هغه څه چې مو ککړکړی دی دتوبی په اوبو پریمینځی.
هرڅه مو چې فاسد کړی دهغی په اصلاح کی زیاروباسی، هرهغه څه مو چې تیاره اومندرکړی دهغی په پاکولو کی
زیاروباسی، او بالآخره هر هغه څه مو چې امانت ترلاسه کړی بېرته یې اهل ته وسیاری، له حق څه تینسته اوفرار
پریزدی اولدلوی خدای حضورته راورگرځی.

(ای غلامه) دلته پرته له خدای عزوجل څخه بل څوک نشته، که له خدای سره یې نو دده بنده یې، اوکه له مخلوق سره
بی نوددوی بنده یې. په دی هکله هیڅ خبره نلري چې ستالپاره دلیل اوحجه وګرځی. پس دتفرقی اوپیلتون له دی
صحراء نه چې ستا زړه پکی اړولی، راوګرځی، اوپه ځان اوږد یوه خدای ته راوګرځی. تول هغه معارض عوامل
چې ستا دننه یې تیاره کړی هیرکړه، پوه شه دحق عزوجل لتونکی له تولو معارضی عواملو سره پریکړون کړی. حکم
پوهیرو چې دا هغه حجابونه اوپردي دی چې دده اوحق ترمنځ مانع رامنځ ته کوي.

(ای غلامه) له کاهلي نه لیری اوسمه، حکم کاهل سری همیشه دحق له رحمت څخه محروم اوتل له پنیمانی سره لاس
اوګریوان وي. خپل کړه دی نیک وګرزوه حکم متعال خدای په دنیا او آخرت کی درسره دیری نیکی کړی دی.
ابو محمد عجمی دخای رحمت دی پرده وي ويل: ای خدایه مونږ له نیکوکارانو څخه وګرزوی. پداسي حال کی چې
قصد یې داسی و چې مونږ له اسبانو وګرزوی، زړه یې له خدای سره بوخت و اوژبې یې له ده پېروی ونکړه. هر چا
چې دقرب مزه وڅکله نوپوهیرو چې دقرب مقام څه شی دی.

له خلکو سره ناسته ولاړه دشرعی حدود په رعایت اوخدای درضا لپاره مبارکه ده. ولی که دخلکو سره په ناسته کی دشرعی حدود اوخدای رضا رعایت نشي ، نا مبارکه ده. دهجه کسانولپاره چې دزره صفا اوسيپېخانۍ لری د بنده کی قبلیدل اویا نه قبليدل ورته ددوي دسعادت نښه ده ، حکه یوازی دوجه الله لپاره عبادت کوي اوونه دکوم پاداش لپاره. (ای غلامه) دظاهری دعا لومه دی توله کړه اوحق رضا ته تسلیم شه، په خوله دعامکوه اوپه زره له ګناه بیزاره اوسمه. دقیامت په ورڅ دانسان له بنواوبدوڅخه ورته خبروکول کېږي، هلته بیا پېښمانی ګټه نلري اوځای او مقام هیڅ ارزښت نلري.

نبی اکرم(صلی الله عليه وسلم) فرمایلی دی: (**أَللّٰهُمَّ إِنِّي مَرِيعٌ لِّآخِرَةٍ فَمَنْ زَرَعَ خَيْرًا حَصَدَهُ وَمَنْ زَرَعَ شَرًا حَصَدَهُ نَدَاءً**)- «دنیا دآخرت دکیتت خای دی، که نیکی وکړی نو دآخرت بشادي په وریبي اوهرچا چې دبدوتخم وکاره نو حاصل ندامت او پېښمانی ده».

کله چې مرګ درپسی راغي نوبیا به وېښ شی او هغه وخت بیا بیداري ګټه نلري.
ای خدايیه مونږیتول دغفلت له خوبه راویښ کړه اودهفو له ډلی مو مه گزووه چې له تاخڅه غافل اوستا پرپېژندنه جاهل دی. آمين!.

(ياغلامه) له بدانو سره ناسته ددي موجب گرزي چې نیکوکاران پرتا بدکمان پیداکړه. پس دکتاب اوستنت ترسیوری لاندی دحقيقت کوڅي ته په لاره شه ، ترڅو بیریالی اووژغورل شی.

(ياغلامه) له خداي عزوجل خڅه تل شرم وکړه او غافل مه اوسمه، زمان په چټکي سره تیریږي اوله لاسه وزی. په تولیزه توګه د وخت دهغه څه په راتلوپسی تیرکړي چې ګټه نه تری اخلى، اودهغه څه په هکله تفکر چې له پوهدی یې ناتوانه یې او داسی ودانی جوړو چې پکي نه اوسيږي. داتولوته حق له قرب خڅه لیری ساتلی یې.
خدای یاد دعارفانو پرژرونو داسی راګرژیدلی چې پرته دخای له یاده یې هرڅه هیرکړي، اوهرکله چې دامقام ترلاسه شو نو (**فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى**) خطاب به چې دراستانو ئای جنت دی نایل کېږي. بهشت دوه دوله دی نقد اوښیه، نقد بهشت په دنیا کې، او هغه عبارت دی دالهي قضا سره رضا اوحق قرب اوخدای درګاه ته مناجات او دومون اوخدای ترمنځ دېردو لیری کېدل، دنیا په دی نقد بهشت کې، سری په ظاهر او باطن کی دخای په یاد کې اوسمی. چې داقرب مزه هماګه دنیا نتفد جنت مزه ده. (**لَئِنْ كَمِثْلِهِ شَنَّىٰ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ**)- «هیڅ شی دخای په خبرندی، اورېدونکی او لېدونکی دی. سوره شوری. آېه (۱۱).

ولی موعود بهشت هغه دی چې خداي مونو بندگانو ته وعده ورکړي، چې هغه عبارت له لقاء الله خڅه پرته له حجا به او مانعه، پرته له شکه تولی نیکی له الله سره دی، اوبدی له غير خداي سره، او دخیر دتر سره کولو توفيق هم دخای له طرفه اوده ته دمخ اړولو او دده داومرو اطاعت کولو کې دی. او شراوبدمرغی دخای خڅه په لیری والی او دده داومرو په نه ترسره کولو کې دی. هر کارچې دپاداش په تمه وشی هغه ستا لپاره دی، او هر کارچې لقاء الله په لوری ترسره شی او دده رضا پکی مو خه وی هغه دخای لپاره دی.

که دکوم عمل ترسره کړ او دمزدوری په تمه یې اوسمی ، نومزدوری یې له مخلوق سره ده. اوکه دی دلقاء الله او دده درضا په خاطر کوم کارتسره کړستا مزدوری به دقرب مقام وی. پس دڅلې تکلیف لپاره دمزدوری په لته کې مه اوسمه. دنیا او آخرت دوجه الله پروراندی هیڅ ارزښت نلري. منعم او ریښتني بېښونکی وغواړه، نه فانی نعمتونه. ویلی شوی: «اول کلوندی بیا کور» خداي پیداکونکی ده رخه او هرشی او منځ ته را پروونکی دېتولو موجوداتو په تیره، حال اور اتلونکی دی.

لازمی ده چی دمرگ په یاد اوسي اوپرآفاتواوبلاو صبروکري اوپه خدای تبارک و تعالی توکل وکري. هرکله چی دا دری صفتونه درپکی پیداشول نو فرشته به درپسی راشی اومرگ به درپه یادکري، زهد اصلاح ته به دی د رینتینولي رنگ وکري اوپه صبر به دی بري ته ورسوي، او هغه څه چی دالهی رحمتونوڅخه غواړي دربه یې کري، او د توکل پواسطه به دی دمادي تعلاقتوڅخه ستا ضمير پاک کري اوله خدای عزوجل سره به وصل شی اوله توکل دنيا او هغه څه چی پکي دی، پرته له خدايه به زيره ونه تري.

نو هغه وخت به درحتمت توکل دروازی ستا پرمخ پرانیستل شي. دخای په ملاتر او حمایت به مفترشی او داسی به دخای په ساتنه او حفاظت کی واوسی چی هيچوک به په هیڅ وخت کی پرتالاس بری نشي. دخلکو ددبمنی او عناد توکل دروازی به درته وترل شی او د نفس د شیطان له نیش نه به په امن شي. او هغه مرحلی ته به ورسیروی چی خدای وعده کري: («هماغه ته (شیطانه) زما پربنده ګانو څواک او توانايی نلري. سوره حجر آيه ۴۲»).

خرنکه به دهوا او هوس شیطان او رینتیني شیطا پرداسي بنده ګانو چی په وینا او کرو ورو کی بی دریا او ظاهر سازی یوه کوچنی نښه هم نه وی، لاس بری پیدا کري؟؟ دوینا پایله په نهايیت کی څرګندیروی اونه په پیل کی، په پیل کی ګنگی ده اوپه نهايیت کی رینتیني ګویابي. مخلاص بنده فرمانبرداری په زره کی ده او اقتداري په باطن او ظاهر کی دی، ولی لرپیداکيری داسی څوک چی ظاهری او باطنی څواک سره جمع کري.

څپل اسرار تل پېت ساتنه ترڅود پوخوالی او کمال حد ته ورسیرو او زره دخای ته ورنبردي شي. کله چی دی مرتبی ته ورسیدی نو په څه شي پسی لاس مه اچوه ، ځکه ته مقصود ته رسیلی بی، او پېت ساتونکی ستا حراست کوی او تول خلک دونو اودیوارونو په خیره کی درته بنکاري او دچا مرح او نم(صفت او بدگوی) به درته بی توپیره شي، دخلکو پاملننه اونه پاملننه به درته یو شان شي. ته به دخای په اذن دفترت او تصرف څښتن شي. دحل او عقد مقام ته به ورسیرو. ددی اقتدار فرمان به ستازره ته صادرشی اونښه بی ستا باطنی لاس دی.

ولی هوبنیار او سه اوله دی مقولی یوه خبره هم په ژبه رانه ویری. هوبنیار او سه چی دهوا او هوس ګرفتارشی چی پدی حال کی به ده ځرنه په خیری چی څوک بی باید لاس ونیسي، ته هغه جاهل بی چی دینوونکی اړتیا ورته شته، او هرکله چی دdasی بنوونکی سره مخ شي نو له هغه سره تمسمک (یوځای) وکړه او خبره بی ومه. او هرکله چی دحقيقه وات ته ننوتی هلته خای ونیسه ترڅو رینتیني معرت درته حاصل شي، اوپه دی وخت کی به توکل ګمراهان ستا خواته راشی او دمسکینانو لپاره به مامن و ګرزي.

دمدانګی له ځانګړتیارڅخه یو هم داسراو ساتنه ده او دخای دمخلوقاتو سره په ورین تندی رفتارکول، ته په کوم خای کی یاستی؟ څوک کولای چی دحق او د حق درضا غوبننته پرته له خدايه وکري؟

دخای تبارک و تعالی وینا ته غورشه : (**مَنْ كُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمَنْ كُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ**)- « له تاسو څخه ځیني کسان دنبا غوشتونکی او ځیني دا خرت په طلب کی دی. سوره آل عمران آيه ۱۵۲ ». اوپه بل خای کی فرمابي: (**هُنَّا كَوْنَى** **الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقُّ**)- « او هله سرپرستی (پالنه) دخای لپاره حق او بنايسته ده. سوره کهف آيه ۴۴ ».

هرکله که داصفات دی په وجود کی دکمال حد ته ورسیدل نو هغه وخت به دنیا او آخرت لکه دو هدایه ده زيانه او زوره اوعتبه ستا لوری ته راشی. دخای درضا دروازه و تکوه او ملازم ددی دروازی او سه، ځکه ددی درګاه له ملازمینو توکل پريشاني ليری کيری، او هان پیژنده بی خای نيسی. بیا نفس او زره له حالاتو خبرترلاسه کوی او هغه واردات چی دشیطان ابلیس له خوا ستا پرزرره تیریرو و پیژنی او دا حال چی درته پیدا شو نودی ته دحق خاطرواي.

ددی اضدادو جمع چی ستا په زره تیریرو باطله ده، ترڅوچي صحیح خاطر له ناصحیح نه دشواهدو اونښو پواسطه و پیژنی، هرکله که دی پور ته ورسیدی نو پرته له خدايه به دی هیڅ په زره تیرنشی. اوپه دی مرحله کی به دحق

خاطر تا ادب کوی او ثابت او پایدار به دی ساتی، پورته کوی به دی او کنینوی به دی. کله به دی ساکن کوی او کله به دی هم متحرک، روا کارونو ته به دی هخوی او له بدیو به دی ساتی.

(ای قومه) دلبر او دبیرو په بند کی مه او سه، په مخ کیدو او وروسته کیدو باندی دیر سوچ مه کوی. حکه الهی مقدراتو دبیر په تولو و گیرو احاطه لری او هر خوک دیوه تاکل شوی سرنوشت در لودونکی دی. په دی هکله رسول اکرم(صلی الله علیه وسلم) فرمایی: (فَرَغَ رَبُّكُمْ مِنَ الْخُلُقِ وَالرِّزْقِ وَالْأَجَلِ جُفَّ الْقَلْمَ بِمَا هُوَ كَانٌ)-«ستاسو پالونکی دیدایش دروزی دویش او دژوند او مرگ دنیتی کارپای ته رسولی او په مقدراتوکی بی قلم و ج شوی».

بعنی دده پرمقدراتونورخه نه کبنل کیری. خدای تعالی دتولو اشیاو جوربنت لکه خرنگه چی بنایی ترسره کری، اودازلی غوبنستی پربنستی بی ورته امر اونهی معین کری، پس چاته دازلی حکم پروراندی دمجادلی خای نه پاته کیری. (لا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعُلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ)-له ده خخه به چی هر خه کوی نه پوبنل کیری، او دابندگان دی چی له خپلو کرو به پینیمانه کیری سوره انبیاء آیه (۲۳)

(ای قومه) ددی اعمالو په ظاهره عمل وکری، ترخو عمل په ظاهر تاسود باطن چارو ته ورسوی حکه تل له ظاهره باطن ته کیدای شی و رسیری. لمیری دزره آکاهی ترلاسه کوی بیا له زره خخه نفس ته اوله نفس خخه ژبی ته القاء کیری. او زبه ده چی اسرار خلکو ته رسوی او دخلق الله گتی او مصالح پوره کوی. خوش ستاسو پراحوال که مو ددی دستوراتو په ترسره کولو سره حق موافقت او محبت ته و رسیری.

حیرانی ده! حق دمحبت ادعا لری او دشرایطو خخه بی غال بی، پوه شه چی خدای دوستی درسیدو لپاره شرطونه شته، دشرطونو خخه بیو هم دده تقديراتو سره موافقت کول، بل چی پرته له ده په هیچا زره ونه تری، بوازی دده پریادولومانوس واوسی او پروراندی بی دو حشت احساس و نلری، هر کله چی دخای حب دچا په زره کی خای و نیو نوبوازی دده په یاد خوبن وی اوله غیر متنفر، پس له خپلو دروغو ادعاعکانو خخه توبه وباسه حکه حق حب داسی شی دی چی ددروغو په ادعاعکانو او تمنی او ظاهری غوبنستو تصنع اوریا لاس ته نه راخی.

توبه و کاره او خدای ته و روگرزه او په توبه کی باید ثابت او پایدار او سی حکه دتوبی صحت دهگی په ثبوت او پایداری کی دی. توبه داسی و نه ده چی بوازی کرل بی پس ندی، بلکه دونی اصل میوه او بهره ده.

همدارنگه شیخ قدس سره داسی و فرمایل: دستریا اورنخ، دفتر او خواکمنی، سختی او هوساینی، دروغتیا او بیماری، دخیر او شر، دعطا او منع، شاکر او منونکی او سه، او حق امر ته تسلیم او سه حکه دتولو دردونو دوا هماگه خدای ته تسلیم کیدل دی. هر کله که مصیبت او بلادرته مخه کری نو و حشت مه کوه اوله خدایه لیری والی مه کوه او خلکوته شکایت مه کوه حکه دابی تابی درنخ او مصیبت دیروالی سبب گرzi.

ولی تسلیم اورضا، ثبات او پایداری دامر پروراندی دهوساینی او دخاطر دارامش او دمصیبت دبار دلیوالی سبب گرzi. و گوره ستاله پاره بی خه مقرر کری، په هغه خوشحاله او سه او هر دیول بدولون او تغییر باندی راضی او سه، هر کله که دی مرحلی ته و رسیدی نو بول و حشتونه به دی په انس او بیواری توب به دی په شکا کامی بدی شی.

ای لویه خدای مونبیول د خپل اقدس ذات د انس سره آشنا و گرزوه. آمین
«وَأَتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».